

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 316

35e jaargang

31 oktober 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- * Richtlijn 92/77/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG (onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven) 1
 - * Richtlijn 92/78/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 tot wijziging van de Richtlijnen 72/464/EEG en 79/32/EEG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten 5
 - * Richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten 8
 - * Richtlijn 92/80/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten 10
 - * Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën 12
- 92/510/EEG :
- * Beschikking van de Raad van 19 oktober 1992 waarbij de Lid-Staten toestemming wordt verleend om bestaande verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt, in overeenstemming met de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG 16

Inhoud (vervolg)

* Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën	19
* Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken	21
* Overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje en verklaringen ter zake	28
* Richtlijn 92/84/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken	29

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 92/77/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG (onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Artikel 1

Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gewijzigd :

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

1. artikel 12, lid 3, wordt vervangen door :

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

- „3. a) Met ingang van 1 januari 1993 passen de Lid-Staten een normaal tarief toe dat tot en met 31 december 1996 niet lager mag zijn dan 15 %.

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Op basis van het verslag over de werking van de overgangsregeling en op basis van voorstellen voor de definitieve regeling die de Commissie overeenkomstig artikel 28 terdecies moet indienen, besluit de Raad vóór 31 december 1985 met eenparigheid van stemmen over het niveau van het minimumtarief dat na 31 december 1996 voor het normale tarief zal gelden.

Overwegende dat de voltooiing van de interne markt, die een van de hoofddoelstellingen van de Gemeenschap is, allereerst de afschaffing van de belastinggrenzen vereist ;

De Lid-Staten kunnen bovendien een of twee verlaagde tarieven toepassen. De verlaagde tarieven mogen niet lager zijn dan 5 % en zijn uitsluitend van toepassing op de in bijlage H genoemde categorieën goederen en diensten.

Overwegende dat deze afschaffing, wil men distorsies voorkomen, in het geval van de BTW niet alleen een uniforme belastinggrondslag impliceert, doch tevens een aantal tarieven en tariefhoogtes in de Lid-Staten die elkaar voldoende benaderen ; dat derhalve Richtlijn 77/388/EEG ⁽⁴⁾ dient te worden gewijzigd ;

- b) De Lid-Staten kunnen voor de levering van aardgas en elektriciteit een verlaagd tarief toepassen, mits er geen gevaar voor verstoring van de mededinging bestaat. Een Lid-Staat die voornemens is een dergelijk tarief toe te passen, stelt de Commissie daarvan vooraf in kennis. De Commissie besluit of er gevaar voor verstoring van de mededinging bestaat. Indien de Commissie binnen drie maanden na ontvangst van de kennisgeving geen besluit heeft genomen, wordt er geacht geen gevaar voor verstoring van de mededinging te bestaan.
- c) De regels met betrekking tot de tarieven die van toepassing zijn op kunstvoorwerpen, antiquiteiten en voorwerpen voor verzamelingen worden vastgesteld bij de richtlijn betreffende

Overwegende dat tijdens de overgangperiode bepaalde afwijkingen inzake aantal en hoogte van de tarieven mogelijk moeten zijn,

⁽¹⁾ PB nr. C 176 van 17. 7. 1990, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 324 van 24. 12. 1990, blz. 104.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/680/EEG (PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 1).

de bijzondere regeling van toepassing op gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, antiques en voorwerpen voor verzamelingen. De Raad stelt deze richtlijn vóór 31 december 1992 vast.

- d) Vóór 31 december 1994 stelt de Raad op grond van een voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen de regels vast betreffende de belasting op andere landbouwprodukten dan die welke onder categorie 1 van bijlage H vallen.

De Lid-Staten die momenteel een verlaagd tarief toepassen, kunnen dat tot en met 31 december 1994 handhaven; de Lid-Staten die momenteel een normaal tarief toepassen, mogen geen verlaagd tarief toepassen. Aldus kan de toepassing van het normale tarief met twee jaar worden uitgesteld.

- e) De voorschriften met betrekking tot de regeling en de tarieven die van toepassing zijn op goud worden vastgesteld bij een richtlijn betreffende de bijzondere regeling van toepassing op goud. De Commissie zal daartoe tijdig een voorstel indienen, zodat de Raad dit vóór 31 december 1992 met eenparigheid van stemmen kan aannemen.

De Lid-Staten treffen alle nodige maatregelen om vanaf 1 januari 1993 fraude ter zake te bestrijden. Deze maatregelen kunnen onder meer de invoering behelzen van een boekhoudsysteem voor de toepassing van de BTW op goudleveranties tussen belastingplichtigen in een zelfde Lid-Staat, waarbij de koper die belasting betaalt namens de verkoper en de koper tegelijkertijd het recht krijgt een zelfde bedrag als voorbelasting af te trekken.”;

2. de eerste zin van artikel 12, lid 4, vervalt;
3. aan artikel 12, lid 4, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Aan de hand van een verslag van de Commissie onderwerpt de Raad, voor de eerste maal in 1994 en vervolgens om de twee jaar, de werkingssfeer van de verlaagde tarieven aan een onderzoek. De Raad kan op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen besluiten wijzigingen aan te brengen in de lijst van goederen en diensten in bijlage H.”;

4. artikel 28, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Onverminderd artikel 12, lid 3, zijn gedurende de in artikel 28 terdecies bedoelde overgangperiode de volgende bepalingen van toepassing:

- a) De op 1 januari 1991 bestaande vrijstellingen met teruggaaf van voorbelasting en verlaagde tarieven die onder het in artikel 12, lid 3, gestelde minimum voor de verlaagde tarieven liggen, die in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht en die voldoen aan de voorwaarden in het laatste streepje van artikel 17 van de Tweede richtlijn van 11 april 1967, kunnen worden gehandhaafd.

De Lid-Staten treffen de nodige voorzieningen om de vaststelling van de eigen middelen die betrekking hebben op deze handelingen te verzekeren.

Indien de bepalingen van dit lid in Ierland tot verstoringen van de mededinging leiden bij de levering van energie voor verwarming en verlichting, kan de Commissie op uitdrukkelijk verzoek van Ierland aan dat land toestaan om voor de leveringen een verlaagd tarief toe te passen overeenkomstig artikel 12, lid 3. Ierland doet in dit geval zijn verzoek aan de Commissie vergezeld gaan van alle nodige informatie. Indien de Commissie binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek geen besluit heeft genomen, wordt Ierland geacht toestemming te hebben om de voorgestelde verlaagde tarieven toe te passen.

- b) De Lid-Staten die op 1 januari 1991 in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht vrijstellingen met teruggaaf van voorbelasting dan wel verlaagde tarieven toepasten die onder het in artikel 12, lid 3, gestelde minimum voor de verlaagde tarieven liggen, met betrekking tot andere dan de in bijlage H genoemde goederen en diensten, kunnen voor die goederen of diensten het verlaagde tarief of een van de twee in artikel 12, lid 3, genoemde verlaagde tarieven toepassen.
- c) De Lid-Staten die uit hoofde van artikel 12, lid 3, verplicht zijn hun op 1 januari 1991 geldende normale tarief met meer dan 2% te verhogen, kunnen voor goederen en diensten bedoeld in bijlage H, een verlaagd tarief toepassen dat onder het in artikel 12, lid 3, bepaalde minimum ligt. Voorts kunnen deze Lid-Staten een dergelijk tarief hanteren voor restauratie, kinderkleding en -schoeisel en huisvesting. De Lid-Staten kunnen op grond van dit lid geen vrijstellingen met teruggaaf van voorbelasting invoeren.
- d) De Lid-Staten, die op 1 januari 1991 een verlaagd tarief toepasten voor restauratie, kinderkleding en -schoeisel en huisvesting, kunnen hiervoor een verlaagd tarief blijven toepassen.
- e) De Lid-Staten die op 1 januari 1991 een verlaagd tarief toepasten voor andere dan de in bijlage H genoemde goederen en diensten, kunnen voor die

goederen of diensten het verlaagde tarief of een van de twee in artikel 12, lid 3, bepaalde verlaagde tarieven toepassen, die echter niet lager mogen zijn dan 12 %.

f) De Helleense Republiek mag BTW-tarieven die tot 30 % lager liggen dan de overeenkomstige tarieven op het Griekse vasteland toepassen in de departementen Lesbos, Chios, Samos, de Dodekanesos en de Cycladen, en op de volgende eilanden in de Egeïsche Zee: Thassos, de noordelijke Sporaden, Samothraki en Skiros.

g) Aan de hand van een verslag van de Commissie onderwerpt de Raad vóór 31 december 1994 de bepalingen van bovenstaande punten a) tot en met f) aan een nieuw onderzoek, met name ten aanzien van de goede werking van de interne markt. In geval zich aanzienlijke verstoringen van de mededinging voordoen, neemt de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen passende maatregelen.”;

5. de bijlage H bij deze richtlijn wordt aan Richtlijn 77/388/EEG toegevoegd.

Artikel 2

1. Der Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan

deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van alle bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

BIJLAGE

„BIJLAGE H

LIJST VAN DE LEVERINGEN VAN GOEDEREN EN DE DIENSTEN WAAROP VERLAAGDE
BTW-TARIEVEN MOGEN WORDEN TOEGEPAST

Bij de omzetting in nationale wetgeving van de onderstaande categorieën waarin aan goederen wordt gerefereerd, mogen de Lid-Staten voor de vaststelling van de juiste omschrijving van de betrokken categorie gebruik maken van de gecombineerde nomenclatuur.

Categorie	Omschrijving
1	Levensmiddelen (met inbegrip van dranken, maar met uitsluiting van alcoholhoudende dranken) voor menselijke en dierlijke consumptie; levende dieren, zaaigoed, planten en ingrediënten welke gewoonlijk bestemd zijn voor gebruik bij de bereiding van levensmiddelen; produkten die gewoonlijk bestemd zijn ter aanvulling of vervanging van levensmiddelen.
2	Waterdistributie.
3	Farmaceutische produkten van een soort die gewoonlijk gebruikt wordt voor de gezondheidszorg, het voorkomen van ziekten of voor medische en veterinaire behandelingen, met inbegrip van voorbehoedsmiddelen en produkten bestemd voor de hygiënische bescherming van de vrouw.
4	Medische uitrusting, hulpmiddelen en andere apparaten, welke gewoonlijk bestemd zijn voor verlichting of behandeling van handicaps, voor uitsluitend persoonlijk gebruik door gehandicapten, met inbegrip van de herstelling daarvan, en kinderzitjes voor motorvoertuigen.
5	Vervoer van personen en de bagage die zij bij zich hebben.
6	Levering van boeken ook bij uitlening door bibliotheken (met inbegrip van brochures, folders en soortgelijk drukwerk, platen-, teken- en kleurboeken voor kinderen, muziekpartituren — gedrukte of geschreven —, landkaarten en hydrografische en soortgelijke kaarten), kranten en tijdschriften, voor zover niet uitsluitend of hoofdzakelijk reclamemateriaal.
7	Het verlenen van toegang tot shows, schouwburgen, circussen, kermissen, amusementsparken, concerten, musea, dierentuinen, bioscopen, tentoonstellingen en soortgelijke culturele evenementen en voorzieningen.
8	Ontvangst van radio- en televisie-uitzendingen.
8	Diensten door en auteursrechten voor schrijvers, componisten en uitvoerende kunstenaars.
9	Levering, bouw, renovatie en verbouwing van in het kader van het sociaal beleid verstrekte huisvesting.
10	Levering van goederen en diensten welke normaal bestemd zijn voor gebruik in de landbouw, met uitzondering evenwel van kapitaalgoederen zoals machines of gebouwen.
11	Door hotels en dergelijke inrichtingen verstrekte accommodatie, met inbegrip van het verstrekken van vakantie-accommodatie en de verhuur van percelen op kampeerterreinen en in caravanparken.
12	Het verlenen van toegang tot sportevenementen.
13	Het recht gebruik te maken van sportaccommodaties.
14	Levering van goederen en dienstverrichtingen door organisaties die door de Lid-Staten als liefdadige instellingen zijn erkend en die betrokken zijn bij activiteiten op het gebied van bijstand en sociale zekerheid, voor zover deze prestaties niet zijn vrijgesteld op grond van artikel 13.
15	Diensten verstrekt door lijkbezorgers en crematoria, alsmede de daarmee verband houdende levering van goederen.
16	Verstrekking van medische en tandheelkundige verzorging, alsmede thermale behandeling, voor zover deze niet zijn vrijgesteld op grond van artikel 13.
17	Diensten in verband met reiniging van de openbare weg, ophalen van huisvuil en afvalverwerking andere dan de diensten die worden verstrekt door de in artikel 4, lid 5, bedoelde lichamen. ⁷

RICHTLIJN 92/78/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

tot wijziging van de Richtlijnen 72/464/EEG en 79/32/EEG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 72/464/EEG ⁽⁴⁾ algemene bepalingen met betrekking tot de accijns op tabaksfabrikaten, alsmede bijzondere bepalingen betreffende de structuur van de accijns op sigaretten zijn neergelegd;

Overwegende dat Richtlijn 79/32/EEG ⁽⁵⁾ definities van de verschillende groepen tabaksfabrikaten geeft;

Overwegende dat de definitie van tabaksfabrikaten niet langer snuif en pruimtabak dient te omvatten;

Overwegende dat in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/464/EEG en in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 79/32/EEG een onderscheid dient te worden aangebracht tussen tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak;

Overwegende dat in artikel 4, lid 1, en in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 72/464/EEG het begrip „invoer” en het begrip „uitslag tot verbruik” dienen te worden gewijzigd in verband met de opheffing van de belastinggrenzen;

Overwegende dat in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 72/464/EEG het begrip „fabrikant” dient te worden omschreven als de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die daadwerkelijk de tabaksfabrikaten vervaardigt en die de maximumkleinhandelsverkoopprijs bepaalt voor elk van de Lid-Staten waar de betrokken produkten tot verbruik worden uitgeslagen;

Overwegende dat, waar de meeste Lid-Staten voor bepaalde tabaksfabrikaten naar gelang van het gebruik vrijstelling of belastingteruggaaf verlenen, in deze richtlijn

de vrijstellingen of teruggaven voor bijzondere vormen van gebruik dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat, aangezien de definities van de tabaksprodukten uitputtend zijn, de verwijzing naar post 24.02 E van het gemeenschappelijk douanetarief in artikel 2, leden 3 en 4, van Richtlijn 79/32/EEG dient te vervallen;

Overwegende dat tabaksrolletjes die als zodanig na een eenvoudige behandeling met de hand kunnen worden gerookt, ter wille van een uniforme belasting van die produkten eveneens als sigaret dienen te worden beschouwd;

Overwegende dat het Duitsland dient te worden toegestaan op bedoelde tabaksrolletjes tot uiterlijk 31 december 1998 accijns te heffen volgens een tarief of met een bedrag dat ten minste gelijk is aan het tarief of het bedrag dat van toepassing is voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten;

Overwegende dat de artikelen 5, 6 en 7, lid 3, en artikel 8 van Richtlijn 79/32/EEG geen bestaansreden meer hebben en derhalve dienen te worden geschrapt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 72/464/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2 vervalt;
2. artikel 3, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt c) wordt vervangen door:

„c) rooktabak:

— tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten;

— andere soorten rooktabak.”;

b) de punten d) en e) vervallen;

3. artikel 4, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

de woorden „op in het binnenland vervaardigde en op ingevoerde sigaretten” worden vervangen door „op in de Gemeenschap vervaardigde en op uit derde landen ingevoerde sigaretten”;

4. artikel 5, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten of, in voorkomend geval, hun vertegenwoordigers of gemachtigden in de Gemeenschap alsmede de importeurs van fabrikaten uit derde landen stellen vrijelijk de maximumkleinhandelsverkoopprijs vast van elk van

⁽¹⁾ PB nr. C 322 van 21. 12. 1990, blz. 16.

⁽²⁾ PB nr. C 94 van 13. 9. 1992, blz. 33.

⁽³⁾ PB nr. C 69 van 18. 3. 1991, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 303 van 31. 12. 1972, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/246/EEG (PB nr. L 164 van 20. 6. 1986, blz. 26).

⁽⁵⁾ PB nr. L 10 van 16. 1. 1979, blz. 8. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 80/369/EEG (PB nr. L 90 van 3. 4. 1980, blz. 42) en bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal.

hun produkten voor iedere Lid-Staat waar deze tot verbruik worden uitgeslagen. Deze bepaling mag echter geen beletsel vormen voor de toepassing van de wettelijke regelingen van de Lid-Staten inzake prijzencontrole of de inachtneming van de vastgestelde prijzen, voor zover deze verenigbaar zijn met de communautaire voorschriften. Als fabrikant wordt beschouwd, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die tabak verwerkt tot voor verkoop in de kleinhandel gereede produkten.”;

5. in artikel 6, lid 2, wordt het woord „nationale” geschrapt;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 6 bis

Van de accijns kunnen worden vrijgesteld of teruggaaf van de reeds voldane accijns kan worden verkregen voor:

- a) gedenatureerde tabaksfabrikaten die voor industriële of tuinbouwkundige doeleinden worden gebruikt;
- b) tabaksfabrikaten die onder overheidstoezicht worden vernietigd;
- c) tabaksfabrikaten die uitsluitend zijn bestemd voor wetenschappelijke proefnemingen en voor tests in verband met de kwaliteit van de produkten;
- d) tabaksfabrikaten die door de producent opnieuw worden be- of verwerkt.

De Lid-Staten bepalen aan welke voorwaarden en formaliteiten moet worden voldaan voor bovenbedoelde vrijstellingen of teruggaven.”;

7. artikel 10 ter, lid 5, wordt vervangen door:

„5. De Lid-Staten kunnen op sigaretten en op tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten een minimumaccijns heffen, mits deze niet tot gevolg heeft dat de totale belasting op meer dan 90 % komt te liggen van de totale belasting die respectievelijk wordt geheven op sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse en op tabak van fijne snede van de meest gevraagde prijsklasse, bestemd voor het rollen van sigaretten.”;

8. artikel 12, lid 1, wordt vervangen door:

„De Lid-Staten doen uiterlijk op 1 juli 1973 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.”.

Artikel 2

Richtlijn 79/32/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt c) wordt vervangen door:

„c) rooktabak:

- tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten;
- andere soorten rooktabak.”;

b) de punten d) en e) vervallen;

2. artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) in punt 3 worden de woorden „van post 24.02 E van het gemeenschappelijk douanetarief” geschrapt;

b) in punt 4 worden de woorden „van post 24.02 E van het gemeenschappelijk douanetarief” geschrapt;

3. artikel 3, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Als sigaretten worden beschouwd:

- a) tabaksrolletjes die geschikt zijn om als zodanig te worden gerookt en die geen sigaren of cigarillo's zijn in de zin van artikel 2;
- b) tabaksrolletjes die door middel van een eenvoudige niet-industriële handeling in een huls van sigarettenpapier worden geschoven;
- c) tabaksrolletjes die door middel van een eenvoudige niet-industriële handeling met sigarettenpapier worden omhuld.

Tot en met 31 december 1998 mag de Bondsrepubliek Duitsland de onder b) bedoelde tabaksrolletjes belasten volgens een tarief of met een bedrag dat ten minste gelijk is aan het tarief of het bedrag dat van toepassing is op tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten.”;

4. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Als tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten wordt beschouwd, rooktabak als omschreven in artikel 4 die voor meer dan 25 gewichtsprocenten tabaksdeeltjes met een snijbreedte van minder dan 1 mm bevat. De Lid-Staten die op 1 januari 1993 niet deze snijbreedte van 1 mm toepassen, dienen uiterlijk op 31 december 1997 aan deze bepaling te voldoen.

Voorts mogen de Lid-Staten als tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten beschouwen, rooktabak die voor meer dan 25 gewichtsprocenten tabaksdeeltjes met een snijbreedte van meer dan 1 mm bevat en die verkocht is of bestemd is om te worden verkocht voor het rollen van sigaretten.”;

5. de artikelen 5 en 6, artikel 7, lid 3, en artikel 8 vervallen;

6. artikel 9 wordt als volgt gewijzigd :

- a) het cijfer „1” vóór lid 1 wordt geschrapt;
- b) de leden 2 en 3 vervallen.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die

bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

RICHTLIJN 92/79/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 72/464/EEG ⁽⁴⁾ algemene bepalingen inzake de accijns op tabaksfabrikaten zijn neergelegd, alsmede bijzondere bepalingen betreffende de structuur van de accijns op sigaretten;

Overwegende dat bij Richtlijn 79/32/EEG ⁽⁵⁾ definities betreffende de verschillende groepen tabaksfabrikaten zijn vastgesteld;

Overwegende dat het voor de totstandbrenging per 1 januari 1993 van de interne markt vereist is een totale minimumaccijns voor sigaretten vast te stellen;

Overwegende dat het Koninkrijk Spanje dient te beschikken over een overgangperiode van twee jaar om deze totale minimumaccijns te bereiken;

Overwegende dat de Portugese Republiek de mogelijkheid moet krijgen om op in de ultraperifere gebieden van de Azoren en Madeira verbruikte sigaretten die zijn vervaardigd door kleine producenten een verlaagd tarief toe te passen;

Overwegende dat er een procedure dient te worden ingevoerd op grond waarvan ten aanzien van het totale effect en de structuur van de sigarettenaccijns om de twee jaar de aanpassingen kunnen worden verricht die nodig zijn voor de goede werking van de interne markt en de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Uiterlijk per 1 januari 1993 passen de Lid-Staten op sigaretten minimumverbruiksbelastingen toe volgens de in deze richtlijn vervatte bepalingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 94 van 13. 4. 1992, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. C 225 van 10. 9. 1990, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB nr. L 303 van 31. 12. 1972, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/78/EEG (zie blz. 5 van dit Publikatieblad).

⁽⁵⁾ PB nr. L 10 van 16. 1. 1979, blz. 8.

2. Lid 1 is van toepassing op de overeenkomstig Richtlijn 72/464/EEG op sigaretten geheven belastingen, bestaande uit:

- a) een specifieke accijns per eenheid produkt,
- b) een over de maximumkleinhandelsprijs berekende evenredige accijns,
- c) een aan de kleinhandelsprijs evenredige BTW.

Artikel 2

Uiterlijk per 1 januari 1993 past iedere Lid-Staat een totale minimumaccijns toe (specifieke plus ad valorem accijns, exclusief BTW), waarvan het niveau is vastgesteld op 57 % van de kleinhandelsprijs (inclusief alle belastingen) van de sigaretten die tot de meest gevraagde prijsklasse behoren.

Met ingang van 1 januari 1993 wordt bij de vaststelling van de totale minimumaccijns op sigaretten uitgegaan van de sigaretten die volgens de op 1 januari van elk jaar bekende gegevens tot de meest gevraagde prijsklasse behoren.

Artikel 3

1. Het Koninkrijk Spanje beschikt vanaf 1 januari 1993 over een overgangperiode van twee jaar om de in artikel 2 bepaalde totale minimumaccijns te bereiken.

2. De Republiek Portugal mag op in de ultraperifere gebieden van de Azoren en Madeira verbruikte sigaretten die worden vervaardigd door kleine producenten met een jaarlijkse productie van ten hoogste 500 ton elk, een verlaagd tarief toepassen dat ten hoogste 50 % lager mag zijn dan het in artikel 2 bepaalde tarief.

Artikel 4

Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in artikel 2 bepaalde totale minimumaccijns, het in artikel 3, lid 2, bepaalde, alsmede de structuur van de accijns als omschreven in artikel 10 ter van Richtlijn 72/464/EEG, en neemt hij, na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen.

Artikel 5

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

RICHTLIJN 92/80/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in titel I van Richtlijn 72/464/EEG ⁽⁴⁾ algemene bepalingen inzake de accijns zijn neergelegd die op alle groepen tabaksfabrikaten van toepassing zijn; dat in titel II van die richtlijn reeds bijzondere bepalingen met betrekking tot sigaretten zijn opgenomen; dat voor andere tabaksfabrikaten nog bijzondere bepalingen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat bij Richtlijn 79/32/EEG ⁽⁵⁾ de definities betreffende de verschillende groepen tabaksfabrikaten zijn vastgesteld;

Overwegende dat het voor de totstandbrenging per 1 januari 1993 van de interne markt vereist is minimumaccijnzen voor andere tabaksfabrikaten dan sigaretten vast te stellen;

Overwegende dat een geharmoniseerd belastingeffect dient te worden bewerkstelligd voor alle produkten die tot een zelfde groep tabaksfabrikaten behoren;

Overwegende dat de vaststelling van een totale minimumaccijns uitgedrukt als een percentage dan wel als een bedrag per kilogram of per aantal stuks, het meest geschikt is voor de verwezenlijking van de interne markt;

Overwegende dat de Italiaanse Republiek en het Koninkrijk Spanje de mogelijkheid moeten krijgen om tot en met 31 december 1998 voor tabaksrolletjes die geheel uit natuurtabak bestaan en geen sigaretten zijn, een verlaagd tarief voor sigaren en cigarillo's toe te passen;

Overwegende dat er een procedure dient te worden ingevoerd om op gezette tijden de bij deze richtlijn bepaalde tarieven of bedragen te bezien aan de hand van een verslag van de Commissie waarin rekening is gehouden met alle relevante factoren;

Overwegende dat er een mechanisme dient te worden ingesteld waarmee de in ecu uitgedrukte specifieke bedragen in nationale valuta kunnen worden omgezet,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In iedere Lid-Staat wordt op de volgende groepen in de Gemeenschap vervaardigde of uit derde landen ingevoerde tabaksfabrikaten een minimumaccijns geheven als bepaald in artikel 3:

- a) sigaren en cigarillo's,
- b) tabak van fijne snede, bestemd voor het rollen van sigaretten,
- c) andere rooktabak.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de definities van de in artikel 1 bedoelde produkten, die welke in de artikelen 2, 4 en 4 bis van Richtlijn 79/32/EEG zijn gegeven.

Artikel 3

1. Uiterlijk met ingang van 1 januari 1993 passen de Lid-Staten een accijns toe die:

- ad valorem kan worden berekend over de overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 72/464/EEG vrijelijk door de in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten of de importeurs van fabrikaten uit derde landen vastgestelde maximumkleinhandelsprijs van elk produkt, of
- specifiek, per hoeveelheid, kan luiden, of
- gemengd kan zijn met een ad valorem-element en een specifiek element, mits de totale accijns, uitgedrukt als een percentage dan wel als een bedrag per kilogram of per aantal stuks, ten minste gelijk is aan de onderstaande minimumtarieven of minimumbedragen:
 - voor sigaren en cigarillo's: 5 % van de kleinhandelsprijs inclusief alle belastingen, of 7 ecu per 1 000 stuks of per kilogram;
 - voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten: 30 % van de kleinhandelsprijs inclusief alle belastingen, of 20 ecu per kilogram;
 - voor andere rooktabak: 20 % van de kleinhandelsprijs inclusief alle belastingen, of 15 ecu per kilogram.

⁽¹⁾ PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 94 van 13. 1. 1992, blz. 38.

⁽³⁾ PB nr. C 225 van 10. 9. 1990, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB nr. L 303 van 31. 12. 1972, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/78/EEG (zie blz. 5 van dit Publikatieblad).

⁽⁵⁾ PB nr. L 10 van 16. 1. 1979, blz. 8.

2. De in lid 1 bepaalde tarieven of bedragen gelden voor alle produkten van de betrokken groep tabaksfabrikaten, zonder onderscheid binnen de groep naar kwaliteit, presentatie, oorsprong van de produkten, gebruikte grondstoffen, kenmerken van de ondernemingen of enig ander criterium.

3. De Italiaanse Republiek en het Koninkrijk Spanje kunnen op volledig uit natuurtabak bestaande tabaksrolletjes die geen sigaretten zijn, gedurende een periode die op 31 december 1998 eindigt, een tarief of een bedrag toepassen dat tot 50 % lager mag zijn dan het normale nationale accijnstarief voor sigaren en cigarillo's en dat lager mag uitkomen dan het in lid 1 bepaalde minimumtarief.

Artikel 4

Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij, na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen.

Artikel 5

1. De op de waarde van de specifieke accijnzen toe te passen tegenwaarde van de ecu in nationale valuta wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koersen

van de eerste werkdag van oktober. Zij worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De Lid-Staten kunnen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing het geldende bedrag van de accijnzen onveranderd laten, indien de omrekening van de in ecu uitgedrukte bedragen van de accijnzen een verhoging van de in nationale valuta uitgedrukte accijns geeft van minder dan 5 %, of van minder dan 5 ecu indien dat bedrag lager is dan het vorengenoemde percentage.

Artikel 6

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

RICHTLIJN 92/81/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,Overwegende dat in Richtlijn 92/12/EEG ⁽⁴⁾ bepalingen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten zijn neergelegd;Overwegende dat in Richtlijn 92/82/EEG ⁽⁵⁾ bepalingen met betrekking tot de minimumaccijnzen op bepaalde minerale oliën zijn neergelegd;

Overwegende dat het voor de goede werking van de interne markt van belang is dat er gemeenschappelijke definities worden vastgesteld voor alle minerale oliën die vallen onder de algemene regeling voor accijnsprodukten;

Overwegende dat het nuttig is deze definities te baseren op die van de gecombineerde nomenclatuur die van kracht is op de datum waarop deze richtlijn wordt vastgesteld;

Overwegende dat bepaalde verplichte vrijstellingen op communautair niveau moeten worden vastgelegd;

Overwegende dat het evenwel dienstig is de Lid-Staten toe te staan op facultatieve basis bepaalde andere vrijstellingen of verlaagde tarieven toe te passen op hun nationale grondgebied, mits dit geen verstoring van de mededinging tot gevolg heeft;

Overwegende dat er in een procedure moet worden voorzien voor het toestaan van verdere vrijstellingen of tariefverlagingen;

Overwegende dat er een procedure moet worden vastgesteld om alle vrijstellingen en verlaagde tarieven waarin deze richtlijn voorziet opnieuw te bezien, ten einde na te gaan of zij nog verenigbaar zijn met de goede werking van de interne markt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

I. Toepassingsgebied*Artikel 1*

1. De Lid-Staten heffen een geharmoniseerde accijns op minerale oliën overeenkomstig deze richtlijn.

2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/82/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt onder „minerale oliën” verstaan:

- a) produkten van GN-code 2706;
- b) produkten van de GN-codes 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00 en 2707 99 (behalve 2707 99 30, 2707 99 50 en 2707 99 70);
- c) produkten van GN-code 2709;
- d) produkten van GN-code 2710;
- e) produkten van GN-code 2711, chemisch zuiver methaan en propaan daaronder begrepen, maar met uitzondering van aardgas;
- f) produkten van de GN-codes 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 en 2712 90 90;
- g) produkten van GN-code 2713, met uitzondering van harsachtige produkten, gebruikte bleekarde, zure residuen en basische residuen;
- h) produkten van GN-code 2715;
- i) produkten van GN-code 2901;
- j) produkten van de GN-codes 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 en 2902 44;
- k) produkten van de GN-codes 3403 11 00 en 34 03 19;
- l) produkten van GN-code 3811;
- m) produkten van GN-code 3817.

2. Minerale oliën waarvoor in Richtlijn 92/82/EEG geen accijnstarief is bepaald, zijn aan accijns onderworpen indien zij zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als brandstof voor verwarming of als motorbrandstof. Het toe te passen tarief wordt, naar gelang van het gebruik, vastgesteld op het tarief voor de gelijkwaardige brandstof voor verwarming of motorbrandstof.

3. Naast de in lid 1 genoemde accijnsprodukten wordt eveneens als motorbrandstof belast, elk produkt dat is bestemd voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als motorbrandstof, als additief of als vulstof in motorbrandstoffen. Alle andere koolwaterstoffen, met uitzondering van steenkool, bruinkool, turf en andere soortgelijke vaste koolwaterstoffen alsmede aardgas, die zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt voor verwarmingsdoeleinden, worden belast volgens het tarief dat voor de gelijkwaardige minerale olie geldt.

⁽¹⁾ PB nr. C 322 van 21. 12. 1990, blz. 18.⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991, blz. 289.⁽³⁾ PB nr. C 69 van 18. 3. 1991, blz. 25.⁽⁴⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.⁽⁵⁾ Zie bladzijde 19 van dit Publikatieblad.

Steenkool, bruinkool, turf en andere soortgelijke vaste koolwaterstoffen, alsmede aardgas mogen echter belast worden overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG.

4. De in lid 1 vervatte verwijzingen naar codes van de gecombineerde nomenclatuur zijn verwijzingen naar de versie van de gecombineerde nomenclatuur die van kracht is op het tijdstip waarop deze richtlijn wordt vastgesteld.

II. Vaststelling van de accijns

Artikel 3

1. In elke Lid-Staat wordt op minerale oliën een specifieke accijns geheven die wordt berekend per 1 000 liter produkt bij een temperatuur van 15 °C. Voor de in artikel 2, lid 1, genoemde produkten die als zware stookoliën worden gebruikt, alsmede voor vloeibaar petroleumgas en methaan, wordt de specifieke accijns evenwel berekend per 1 000 kilogram.

2. De Lid-Staten mogen de specifieke accijns voor zware stookoliën, vloeibaar petroleumgas en methaan anders berekenen dan in lid 1 is bepaald. In dat geval maken zij de berekening naar rato van de hoeveelheden.

Artikel 4

1. Ongeacht de algemene bepalingen ter omschrijving van het belastbare feit en de bepalingen betreffende de betaling van de accijns in Richtlijn 92/12/EEG, is accijns op minerale oliën eveneens verschuldigd wanneer een van de in artikel 2, lid 3, van deze richtlijn genoemde belastbare feiten zich voordoet.

2. De Lid-Staten kunnen ook bepalen dat accijns op minerale oliën verschuldigd is wanneer wordt aangetoond dat aan een voorwaarde inzake eindgebruik die in de nationale regeling is gesteld voor de toepassing van een verlaagd tarief of het verlenen van vrijstelling, niet of niet langer wordt voldaan.

3. Het verbruik van minerale oliën binnen een bedrijf dat minerale oliën produceert, wordt niet beschouwd als een belastbaar feit waardoor accijns verschuldigd wordt, voor zover het om verbruik ten behoeve van die produktie gaat.

Verbruik voor doeleinden die geen verband houden met die produktie en met name voor de voortbeweging van motorvoertuigen, wordt beschouwd als een belastbaar feit waardoor accijns verschuldigd wordt.

Artikel 5

1. Onverminderd artikel 6 wordt een bedrijf waarin de in artikel 2, lid 1, genoemde produkten worden vervaardigd of waarin deze een aangewezen behandeling ondergaan in de zin van aanvullende aantekening 4 bij hoofd-

stuk 27 van de gecombineerde nomenclatuur, beschouwd als een bedrijf dat minerale oliën produceert.

2. Onverminderd de voorschriften inzake het verkeer van accijnsprodukten van Richtlijn 92/12/EEG, zijn de Lid-Staten niet verplicht bedrijven waar uitsluitend minerale oliën worden vervaardigd waarvoor in Richtlijn 92/82/EEG geen accijnstarief is bepaald aan te merken als „bedrijven die minerale oliën produceren”.

Artikel 6

De Lid-Staten zijn niet verplicht als „produktie van minerale oliën” aan te merken :

- a) handelingen waarbij kleine hoeveelheden minerale oliën als bijprodukt worden verkregen ;
- b) handelingen waardoor de gebruiker van een minerale olie hergebruik daarvan in zijn eigen onderneming mogelijk maakt, mits het op deze olie reeds betaalde bedrag aan accijns niet lager is dan het bedrag aan accijns dat verschuldigd zou zijn indien de hergebruikte olie opnieuw aan accijns werd onderworpen ;
- c) de handeling die bestaat in het mengen, buiten een productiebedrijf of een douane-entrepot, van minerale oliën met andere minerale oliën of andere stoffen, mits :
 - i) tevoren op de bestanddelen accijns is betaald, en
 - ii) het betaalde bedrag niet lager is dan het bedrag aan accijns dat op het mengsel verschuldigd ware.

De eerste voorwaarde is niet van toepassing wanneer het mengsel voor een specifiek gebruik is vrijgesteld.

Artikel 7

Bij wijziging van een of meer van de tarieven van de accijns kan op voorraden minerale olie die tot verbruik zijn uitgeslagen een verhoging of een verlaging van de accijns worden toegepast.

Artikel 8

1. Ongeacht de algemene bepalingen inzake vrijgesteld gebruik van accijnsprodukten van Richtlijn 92/12/EEG en onverminderd andere communautaire bepalingen, verlenen de Lid-Staten vrijstelling van de geharmoniseerde accijns voor de onderstaande produkten, op voorwaarden die zij vaststellen met het doel een juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstellingen te verzekeren en fraude, ontwijking of misbruik te voorkomen :

- a) minerale oliën die worden gebruikt voor andere doeleinden dan als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming ;
- b) minerale oliën die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor andere luchtvaart dan particuliere plezierluchtvaart.

In deze richtlijn wordt onder „particuliere plezierluchtvaart” verstaan : het gebruik van een luchtvaartuig door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

De Lid-Staten kunnen deze vrijstelling beperken tot leveringen van reactiemotorbrandstof (GN-code 2710 00 51);

- c) minerale oliën die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor de vaart op communautaire wateren (met inbegrip van visserij), en die niet voor gebruik aan boord van particuliere pleziervaartuigen zijn bestemd.

In deze richtlijn wordt onder „particuliere pleziervaartuigen” verstaan, vaartuigen die worden gebruikt door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

2. Onverminderd andere communautaire bepalingen mogen de Lid-Staten geheel of gedeeltelijk vrijstelling of verlaging verlenen van de accijns op minerale oliën die onder belastingcontrole worden gebruikt :

- a) bij de produktie van elektriciteit en in warmtekrachtcentrales,
- b) voor de binnenvaart, met uitzondering van de particuliere pleziervaart,
- c) voor het personen- en goederenvervoer per spoor,
- d) bij proefprojecten voor de technologische ontwikkeling van milieuvriendelijker produkten, met name met betrekking tot brandstoffen uit hernieuwbare bronnen,
- e) bij de vervaardiging, de ontwikkeling, het testen en het onderhoud van luchtvaartuigen en schepen,
- f) uitsluitend voor land- en tuinbouwwerkzaamheden, en in de bosbouw en de zoetwatervisteelt,
- g) bij baggerwerken in bevaarbare waterlopen en in havens.

3. De Lid-Staten mogen ook voor alle of bepaalde van de onderstaande industriële en commerciële toepassingen een verlaagd accijnstarief hanteren voor gasolie en/of vloeibaar petroleumgas en/of methaan en/of kerosine die onder belastingcontrole wordt gebruikt, mits het toegepaste tarief niet lager is dan het minimumtarief dat in Richtlijn 92/82/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën is bepaald :

- a) voor stationaire motoren,
- b) voor installaties en machines die gebruikt worden in de bouw, de weg- en waterbouw en voor openbare werken,
- c) voor voertuigen die door hun bestemming buiten de openbare weg worden gebruikt of waarvoor geen vergunning is verleend voor overwegend gebruik op de openbare weg.

4. De Raad kan op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen besluiten dat een Lid-Staat uit specifieke beleidsoverwegingen verdere vrijstellingen of verlagingen mag invoeren.

Een Lid-Staat die een dergelijke maatregel wenst in te voeren, dient de Commissie daarvan in kennis te stellen en deze tevens alle relevante of benodigde gegevens te verstrekken. De Commissie stelt de andere Lid-Staten binnen één maand in kennis van de voorgestelde maatregel.

De Raad wordt geacht met de voorgestelde vrijstelling of verlaging te hebben ingestemd, indien binnen een termijn van twee maanden na de in de tweede alinea bedoelde kennisgeving aan de andere Lid-Staten, de Commissie noch een van de Lid-Staten heeft verzocht de aangelegenheid aan de Raad voor te leggen.

5. Indien de Commissie van oordeel is dat de in lid 4 bedoelde vrijstellingen of verlagingen niet langer aanvaardbaar zijn, met name uit een oogpunt van eerlijke mededinging, distorsie van de werking van de interne markt of communautair milieubeleid, dient zij bij de Raad passende voorstellen in. De Raad spreekt zich met eenparigheid van stemmen over deze voorstellen uit.

6. In ieder geval en uiterlijk op 31 december 1996 onderwerpt de Raad de situatie met betrekking tot de in lid 4 bedoelde vrijstellingen en verlagingen aan een onderzoek op basis van een verslag van de Commissie. Hij besluit, op voorstel van de Commissie, en na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen of deze vrijstellingen en verlagingen, geheel of gedeeltelijk moeten worden afgeschaft, gewijzigd of uitgebreid.

7. Uiterlijk op 31 december 1997 onderwerpt de Raad de in lid 1, onder b), en lid 2, onder b), bedoelde vrijstellingen aan een onderzoek op basis van een verslag van de Commissie, rekening houdend met de door deze vervoermiddelen teweeggebrachte externe kosten en met de gevolgen voor het milieu, en besluit hij op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen of deze vrijstellingen moeten worden afgeschaft of gewijzigd.

8. De Lid-Staten kunnen de in lid 4 bedoelde vrijstellingen of verlagingen van de accijns ten uitvoer leggen door middel van teruggaaf van betaalde accijns.

III. Controles

Artikel 9

Uiterlijk op 31 december 1992 stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen communautaire voorschriften vast voor het kleuren en het merken van minerale oliën die vrijstelling van accijns genieten of die als brandstof voor verwarming of als motorbrandstof onder een verlaagd tarief vallen.

IV. Slotbepalingen

Artikel 10

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

waarbij de Lid-Staten toestemming wordt verleend om bestaande verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt, in overeenstemming met de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG

(92/510/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD :

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat, op grond van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG, de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie iedere Lid-Staat kan toestaan uit speciale beleidsoverwegingen vrijstellingen of verlagingen van de accijnzen op minerale oliën in te voeren ;

Overwegende dat de Commissie op de hoogte is gesteld van het voornemen van Lid-Staten tot handhaving van sommige van deze vrijstellingen of verlagingen waarin reeds is voorzien in hun belastingwetgeving en waarop de procedure van bedoeld artikel 8, lid 4, dient te worden toegepast ;

Overwegende dat de andere Lid-Staten hiervan op de hoogte zijn gebracht ;

Overwegende dat de Commissie en alle Lid-Staten het ermee eens zijn dat al deze uitzonderingen gegrond zijn uit hoofde van bijzondere beleidsdoelstellingen en geen aanleiding geven tot concurrentievervalsingen noch de werking van de interne markt verstoren ;

Overwegende dat de Commissie de verlagingen en vrijstellingen voortdurend aan een onderzoek zal onderwerpen ten einde de verenigbaarheid met de werking van de interne markt of met het gemeenschappelijk beleid op het gebied van de bescherming van het milieu te verzekeren ;

Overwegende dat de Raad op grond van artikel 8, lid 6, van Richtlijn 92/81/EEG op basis van een verslag van de Commissie de situatie uiterlijk op 31 december 1996 opnieuw onderzoekt,

In overeenstemming met artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG en onverminderd de verplichtingen die zijn vastgelegd in Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën⁽²⁾, mogen de volgende Lid-Staten de bestaande tariefverlagingen of vrijstellingen van de accijnzen op minerale oliën handhaven in de onderstaande gevallen :

1. het Koninkrijk België :

- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;
- voor vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaan ;
- voor motoren die voor het droogleggen van overstroomd land worden gebruikt ;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG ;
- voor de particuliere pleziervaart ;

2. de Bondsrepubliek Duitsland :

- voor het gebruik van koolwaterstofrestgassen als brandstof ;
- voor monsters van minerale oliën die bestemd zijn voor onderzoek, produktietests of andere wetenschappelijke doeleinden ;

3. het Koninkrijk Denemarken :

- bij gedeeltelijke teruggaven van de accijnzen aan de commerciële sector, op voorwaarde dat dergelijke heffingen in overeenstemming zijn met de communautaire bepalingen en op voorwaarde dat het bedrag van de betaalde en niet teruggegeven heffing te allen tijde in overeenstemming is met de minimumtarieven van de accijnzen of controlereducties op minerale oliën zoals voorzien in de communautaire wetgeving ;
- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;

⁽¹⁾ Zie bladzijde 12 van dit Publikatieblad.⁽²⁾ Zie bladzijde 19 van dit Publikatieblad.

- voor een verlaagd accijnstarief voor diesel om het gebruik van milieuvriendelijkere brandstoffen aan te moedigen, op voorwaarde dat dergelijke stimulansen gebaseerd zijn op vaststaande technische gegevens, zoals soortelijk gewicht, zwavelgehalte, distillatiepunt, cetaangetal en -index, en op voorwaarde dat dergelijke verlaagde tarieven te allen tijde in overeenstemming zijn met de minimumaccijnstarieven voor minerale oliën zoals voorzien in de communautaire wetgeving;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG;

4. de Helleense Republiek :

- voor de nationale strijdkrachten ;
- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;
- voor ontziltingsinstallaties ;
- voor een verlaagd accijnstarief voor diesel om het gebruik van milieuvriendelijkere brandstoffen aan te moedigen, op voorwaarde dat dergelijke stimulansen gebaseerd zijn op vaststaande technische gegevens, zoals soortelijk gewicht, zwavelgehalte, distillatiepunt, cetaangetal en -index, en op voorwaarde dat dergelijke verlaagde tarieven te allen tijde in overeenstemming zijn met de minimumaccijnstarieven voor minerale oliën zoals voorzien in de communautaire wetgeving ;
- voor brandstof voor niet in Griekenland geregistreerde particuliere pleziervaartuigen ;
- voor vloeibaar petroleumgas en methaan, gebruikt voor industriële doeleinden ;

5. het Koninkrijk Spanje :

- voor vloeibaar petroleumgas die als motorbrandstof wordt gebruikt voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;

6. de Franse Republiek :

- voor motorbrandstof gebruikt voor taxi's, binnen de grenzen van een jaarlijks quotum ;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG ;
- voor het verbruik, tot en met 31 december 1994, op het eiland Corsica ;
- in het kader van bepaalde beleidsmaatregelen tot ondersteuning van regio's die onder ontvolking lijden ;

7. Ierland :

- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;

- voor motorvoertuigen die door gehandicapten worden gebruikt ;
- voor het in bedrijf houden van vuurtorens ;
- voor de produktie van aluminiumoxide in de Shannon-regio ;
- voor vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaan die als motorbrandstof worden gebruikt ;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG ;
- voor de particuliere pleziervaart ;

8. de Italiaanse Republiek :

- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG ;
- voor motoren die voor het droogleggen van overstroomd land worden gebruikt ;
- voor het gebruik van koolwaterstofrestgassen als brandstof ;
- voor ziekenwagens ;
- voor verbruik in de regio's Val d'Aosta en Gorizia ;
- voor verbruik, tot en met 31 december 1994, in de regio's Udine en Triëst ;
- voor methaan dat als brandstof voor motorvoertuigen wordt gebruikt ;
- voor de nationale strijdkrachten ;

9. het Groothertogdom Luxemburg :

- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer ;
- voor vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaan ;

10. het Koninkrijk der Nederlanden :

- voor ontziltingsinstallaties ;
- voor vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaan ;
- voor de nationale strijdkrachten ;
- voor monsters van minerale oliën die bestemd zijn voor onderzoek, produktietests of andere wetenschappelijke doeleinden ;
- voor motoren die voor het droogleggen van overstroomd land worden gebruikt ;

11. de Portugese Republiek :

- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG ;

12. het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

- voor voertuigen van het plaatselijk openbaar vervoer;
- voor particuliere pleziervaart;
- voor vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaan die als motorbrandstof worden gebruikt;
- voor ander luchtvaartverkeer dan bedoeld in artikel 8, lid 1, onder b), van Richtlijn 92/81/EEG;

— voor het in bedrijf houden van vuurtorens.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

RICHTLIJN 92/82/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,Overwegende dat in Richtlijn 92/12/EEG ⁽⁴⁾ bepalingen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten zijn neergelegd;Overwegende dat in Richtlijn 92/81/EEG ⁽⁵⁾ bepalingen betreffende de structuur van de accijns op minerale oliën zijn neergelegd;

Overwegende dat het voor de totstandbrenging van de interne markt per 1 januari 1993 vereist is dat de Lid-Staten vanaf die datum op die produkten minimumaccijnzen toepassen;

Overwegende dat de accijns op minerale oliën moet worden geheven volgens een specifiek tarief dat geldt voor een vaste hoeveelheid van de accijnsprodukten;

Overwegende dat aan bepaalde Lid-Staten kan worden toegestaan verlaagde tarieven toe te passen op produkten die in bepaalde gebieden van hun grondgebied worden verbruikt;

Overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde tarieven op gezette tijden opnieuw moeten worden gezien aan de hand van een verslag van de Commissie waarin rekening is gehouden met alle relevante factoren;

Overwegende dat er een mechanisme dient te worden ingesteld waarmee de in ecu uitgedrukte specifieke bedragen in nationale valuta kunnen worden omgezet,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Uiterlijk per 1 januari 1993 passen de Lid-Staten op minerale oliën accijnstarieven toe die niet lager zijn dan de in deze richtlijn bepaalde minimumtarieven.

Artikel 2

1. De minerale oliën die onder deze richtlijn vallen, zijn:

- gelode benzine van de GN-codes 2710 00 31 en 2710 00 35,
- ongelode benzine van GN-code 2710 00 33,
- gasolie van GN-code 2710 00 69,
- zware stookolie van GN-code 2710 00 79,
- vloeibaar petroleumgas van de GN-codes 2711 12 11 tot en met 2711 19 00,
- methaan van GN-code 2711 29 00,
- kerosine van de GN-codes 2710 00 51 en 2710 00 55.

2. De in lid 1 vervatte verwijzingen naar GN-codes zijn verwijzingen naar de versie van de gecombineerde nomenclatuur die van kracht is op het tijdstip waarop deze richtlijn wordt vastgesteld.

Artikel 3

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op gelode benzine ten minste 337 ecu per 1 000 liter, behalve in Luxemburg, waar deze in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1994 ten minste 292 ecu per 1 000 liter bedraagt.

Artikel 4

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op ongelode benzine ten minste 287 ecu per 1 000 liter, behalve in Luxemburg, waar deze in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1994 ten minste 242 ecu per 1 000 liter bedraagt, met dien verstande dat de accijns in ieder geval lager dient te zijn dan die op gelode benzine.

Artikel 5

1. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op als motorbrandstof gebruikte gasolie ten minste 245 ecu per 1 000 liter, behalve in Luxemburg en Griekenland, waar deze in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1994 ten minste 195 ecu per 1 000 liter bedraagt.

2. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op gasolie voor de in artikel 8, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG bepaalde toepassingen ten minste 18 ecu per 1 000 liter.

3. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op huisbrandolie ten minste 18 ecu per 1 000 liter.

⁽¹⁾ PB nr. C 16 van 23. 1. 1990, blz. 10.⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991, blz. 290.⁽³⁾ PB nr. C 225 van 10. 9. 1991, blz. 54.⁽⁴⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.⁽⁵⁾ Zie bladzijde 12 van dit Publikatieblad.

De Lid-Staten die op 1 januari 1991 geen accijns toepasten op huisbrandolie, mogen een nultarief blijven toepassen op voorwaarde dat zij een controleretributie heffen van 5 ecu per 1 000 liter vanaf 1 januari 1993. De retributie wordt op 1 januari 1995 tot 10 ecu per 1 000 liter verhoogd, indien de Raad op basis van een verslag van de Commissie en met eenparigheid van stemmen daartoe besluit na te hebben vastgesteld dat het niveau van de retributie ontoereikend is gebleken om concurrentievervalsingen in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten te voorkomen.

Artikel 6

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op zware stookolie ten minste 13 ecu per 1 000 kilogram.

Artikel 7

1. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op als motorbrandstof gebruikt vloeibaar petroleumgas en methaan ten minste 100 ecu per 1 000 kilogram.

2. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op vloeibaar petroleumgas en methaan voor de in artikel 8, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG bepaalde toepassingen ten minste 36 ecu per 1 000 kilogram.

3. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op voor verwarmingsdoeleinden gebruikt vloeibaar petroleumgas en methaan ten minste 0 ecu per 1 000 kilogram.

Artikel 8

1. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op als motorbrandstof gebruikte kerosine ten minste 245 ecu per 1 000 liter.

2. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op kerosine voor de in artikel 8, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG bepaalde toepassingen ten minste 18 ecu per 1 000 liter.

3. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op voor verwarmingsdoeleinden gebruikte kerosine ten minste 0 ecu per 1 000 liter.

Artikel 9

1. De Republiek Portugal mag op minerale oliën die in het autonome gebied der Azoren worden verbruikt, lagere accijnstarieven toepassen dan de bij deze richtlijn vastgestelde minimumtarieven, als compensatie voor de vervoerskosten die uit het insulaire karakter en de geografische versnippering van het gebied voortvloeien.

2. De Helleense Republiek mag op als motorbrandstof gebruikte gasolie en benzine die worden verbruikt in de departementen Lesbos, Chios, Samos, de Dodekanesos en de Cycladen, alsmede op de volgende eilanden in de Egeïsche Zee: Thassos, de noordelijke Sporaden, Samothraki en Skiros, accijnstarieven toepassen die tot 22 ecu

lager mogen zijn dan de bij deze richtlijn vastgestelde minimumtarieven.

Artikel 10

Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij, na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen.

Artikel 11

1. De op de waarde van de specifieke accijnzen toe te passen tegenwaarde van de ecu in nationale valuta wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koersen van de eerste werkdag van oktober. Zij worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De Lid-Staten kunnen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing het geldende bedrag van de accijnzen onveranderd laten, indien de omrekening van de in ecu uitgedrukte bedragen van de accijnzen een verhoging van de in nationale valuta uitgedrukte accijns geeft van minder dan 5 %, of van minder dan 5 ecu indien dat bedrag lager is dan het vorengenoemde percentage.

Artikel 12

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

RICHTLIJN 92/83/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 92/12/EEG ⁽⁴⁾ bepalingen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten zijn neergelegd;

Overwegende dat in Richtlijn 92/84/EEG ⁽⁵⁾ minimumtarieven zijn vastgesteld die in de Lid-Staten moeten worden toegepast voor de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken;

Overwegende dat het voor de goede werking van de interne markt van belang is dat voor alle betrokken produkten gemeenschappelijke definities worden vastgesteld;

Overwegende dat het nuttig is deze definities te baseren op die van de gecombineerde nomenclatuur die van kracht is op de datum waarop deze richtlijn wordt vastgesteld;

Overwegende dat met betrekking tot bier andere methoden kunnen worden toegestaan voor de berekening van de accijns op het eindprodukt;

Overwegende dat het met betrekking tot bier mogelijk is de Lid-Staten binnen bepaalde grenzen toe te staan accijns te heffen over dichtheitsklassen van meer dan één graad Plato, mits het bier niet wordt belast volgens een lager tarief dan het communautaire minimumtarief;

Overwegende dat er voor bier dat in kleine zelfstandige brouwerijen wordt geproduceerd en voor ethylalcohol die in kleine distilleerderijen wordt geproduceerd, gemeenschappelijke oplossingen moeten komen die het de Lid-Staten mogelijk maken verlaagde accijnstarieven toe te passen op deze produkten;

Overwegende dat het mogelijk is verschillen toe te staan in het gehalte waarbij de Lid-Staten de accijns op bier beginnen te heffen, voor zover dit geen onaanvaardbare problemen veroorzaakt in de interne markt;

Overwegende dat het ten aanzien van bier, wijn en andere gegiste dranken wenselijk is de Lid-Staten toe te staan produkten die thuis voor niet-commerciële doeleinden zijn vervaardigd, van accijns vrij te stellen;

Overwegende dat de Lid-Staten in beginsel één enkel tarief per hectoliter eindprodukt dienen toe te passen op alle niet-mousserende wijn en andere niet-mousserende gegiste dranken en één enkel accijnstarief per hectoliter eindprodukt op alle mousserende wijn en andere mousserende gegiste dranken;

Overwegende dat het wenselijk is de Lid-Staten toe te staan verlaagde accijnstarieven toe te passen op alle soorten wijn en andere gegiste dranken met een effectief alcoholgehalte van niet meer dan 8,5 % vol;

Overwegende dat het de Lid-Staten die op 1 januari 1992 op bepaalde wijnen een hoger accijnstarief toepasten, dient te worden toegestaan dit te handhaven;

Overwegende dat de Lid-Staten in beginsel één enkel accijnstarief per hectoliter eindprodukt dienen toe te passen op alle tussenprodukten;

Overwegende dat het dienstig is de Lid-Staten toe te staan een verlaagd accijnstarief op tussenprodukten toe te passen voor produkten met een alcoholgehalte van niet meer dan 15 % vol, en voor „van nature zoete wijnen”;

Overwegende dat de Lid-Staten voor alle ethylalcohol zoals omschreven in deze richtlijn in beginsel hetzelfde accijnstarief per hectoliter absolute alcohol dienen toe te passen;

Overwegende dat het dienstig is de Lid-Staten toe te staan verlaagde tarieven of ontheffingen toe te passen voor bepaalde produkten met een regionaal of traditioneel karakter;

Overwegende dat wanneer het de Lid-Staten is toegestaan verlaagde tarieven toe te passen, deze tarieven geen verstoring van de mededinging op de interne markt mogen teweegbrengen;

Overwegende dat het de Lid-Staten dient te worden toegestaan de accijns op alcoholhoudende dranken die ongeschikt zijn geworden voor consumptie, terug te geven;

Overwegende dat het noodzakelijk is op communautair niveau de vrijstellingen vast te stellen die van toepassing zijn op goederen die tussen de Lid-Staten worden vervoerd;

Overwegende evenwel dat het mogelijk is de Lid-Staten toe te staan vrijstellingen te verlenen die verband houden met het eindgebruik op hun nationale grondgebied;

⁽¹⁾ PB nr. C 322 van 21. 12. 1990, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. C 67 van 16. 3. 1992, blz. 165.

⁽³⁾ PB nr. C 96 van 18. 3. 1991, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 29 van dit Publikatieblad.

Overwegende dat moet worden voorzien in een stelsel van kennisgeving van de denatureringsvoorschriften voor volledig gedatureerde alcohol in elke Lid-Staat en van aanvaarding van die voorschriften door de andere Lid-Staten ;

Overwegende dat de Lid-Staten over de middelen dienen te beschikken om eventuele fraude, ontduiking of misbruik die zich op het gebied van de vrijstellingen kunnen voordoen, te bestrijden ;

Overwegende dat het de Lid-Staten moet worden toegestaan de in deze richtlijn bepaalde vrijstellingen te effectueren via teruggaaf van de accijns ;

Overwegende dat het de Lid-Staten die op „andere mousserende gegiste dranken” hogere accijnstarieven heffen dan op tussenprodukten, dient te worden toegestaan dit hogere tarief toe te passen op tussenprodukten die dezelfde kenmerken hebben als „andere mousserende gegiste dranken”,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

AFDELING I

BIER

Toepassingsgebied

Artikel 1

1. De Lid-Staten heffen accijns op bier overeenkomstig deze richtlijn.
2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt onder „bier” verstaan elk produkt van GN-code 2203 alsmede elk produkt van GN-code 2206 dat een mengsel van bier en niet-alcoholhoudende dranken bevat, in beide gevallen met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 0,5 % vol.

Vaststelling van de accijns

Artikel 3

1. De accijns die door de Lid-Staten op bier wordt geheven, wordt bepaald op grond van :
 - het aantal hectoliters/graden Plato, ofwel
 - het aantal hectoliters/effectief alcoholvolumegehalte van het eindprodukt.
2. Bij de vaststelling van de hoogte van de accijns op bier overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG mogen de Lid-

Staten fracties van graad Plato of van graad effectief alcoholvolume buiten beschouwing laten.

Voorts mogen de Lid-Staten die de accijns op grond van het aantal hectoliters/graden Plato heffen, bier indelen in categorieën die zich ieder ten hoogste over vier hectoliters/graden Plato uitstrekken, en op alle bier dat in een bepaalde categorie valt, hetzelfde accijnstarief per hectoliter toepassen. Deze tarieven dienen altijd gelijk te zijn aan of hoger dan het minimumtarief dat in artikel 6 van Richtlijn 92/84/EEG is vastgesteld (hierna „minimumtarief” te noemen).

Artikel 4

1. De Lid-Staten mogen op door kleine zelfstandige brouwerijen gebrouwen bier verlaagde tarieven toepassen, die volgens de jaarproductie van de betrokken brouwerijen gedifferentieerd kunnen zijn, binnen de volgende grenzen :

- de verlaagde tarieven gelden niet voor ondernemingen die meer dan 200 000 hectoliter bier per jaar produceren ;
- de verlaagde tarieven die onder het minimumtarief kunnen liggen, mogen niet meer dan 50 % lager zijn dan het normale nationale accijnstarief.

2. Voor de toepassing van verlaagde tarieven wordt onder „kleine zelfstandige brouwerij” verstaan : een brouwerij die juridisch en economisch onafhankelijk is van andere brouwerijen, die gebruik maakt van installaties die fysiek losstaan van die van andere brouwerijen en die niet onder licentie werkt. Een samenwerkingsverband van twee of meer kleine brouwerijen met een gezamenlijke jaarproductie van niet meer dan 200 000 hectoliter mag evenwel als één enkele kleine zelfstandige brouwerij worden aangemerkt.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de verlaagde tarieven die zij in voorkomend geval invoeren, gelijkelijk van toepassing zijn op bier van kleine zelfstandige brouwerijen in andere Lid-Staten dat op hun grondgebied wordt geleverd. Zij dienen er met name zorg voor te dragen dat op geen enkele levering uit een andere Lid-Staat een hogere accijns wordt geheven dan op het exacte nationale equivalent daarvan.

Artikel 5

1. De Lid-Staten mogen verlaagde tarieven toepassen op bier met een effectief alcoholvolumegehalte van niet meer dan 2,8 % vol. Deze verlaagde tarieven mogen onder het minimumtarief liggen.
2. De Lid-Staten mogen de toepassing van dit artikel beperken tot produkten van GN-code 2206 die een mengsel van bier en niet-alcoholhoudende dranken bevatten.

Artikel 6

Onverminderd de voorwaarden die zij vaststellen met het oog op de eenvoudige toepassing van de vrijstelling, mogen de Lid-Staten vrijstelling van accijns verlenen voor bier dat door een particulier is geproduceerd en dat door de producent, de leden van zijn gezin of zijn gasten wordt geconsumeerd, mits hier geen verkoop mee gemoeid is.

AFDELING II

WIJN

Toepassingsgebied

Artikel 7

1. De Lid-Staten heffen accijns op wijn overeenkomstig deze richtlijn.
2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG.

Artikel 8

In deze richtlijn :

1. wordt onder „niet-mousserende wijn” verstaan alle produkten van de GN-codes 2204 en 2205, met uitzondering van mousserende wijn als omschreven in lid 2 :
 - met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 1,2 doch niet meer dan 15 % vol, voor zover de alcohol in het eindprodukt volledig door gisting is verkregen ;
 - met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 15 doch niet meer dan 18 % vol, voor zover zij zonder enige verrijking zijn geproduceerd en de alcohol in het eindprodukt volledig door gisting is verkregen ;
2. wordt onder „mousserende wijn” verstaan : alle produkten van de GN-codes 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 en 2205 :
 - die verpakt zijn in flessen met een champignonvormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, of die een overdruk hebben die teweeggebracht is door koolzuurgas in oplossing, van 3 bar of meer ;
 - die een effectief alcoholvolumegehalte hebben van meer dan 1,2 doch niet meer dan 15 % vol, voor zover de alcohol in het eindprodukt volledig door gisting is verkregen.

Vaststelling van de accijns

Artikel 9

1. De accijns die door de Lid-Staten op wijn wordt geheven, wordt bepaald op grond van het aantal hectoliters eindprodukt.

2. Onverminderd de leden 3 en 4 passen de Lid-Staten hetzelfde accijnstarief toe op alle produkten die aan de accijns op niet-mousserende wijn zijn onderworpen. Evenzo passen zij hetzelfde accijnstarief toe op alle produkten die aan de accijns op mousserende wijn zijn onderworpen. Zij mogen op niet-mousserende en op mousserende wijn hetzelfde accijnstarief toepassen.

3. De Lid-Staten mogen op alle soorten niet-mousserende en mousserende wijn met een effectief alcoholvolumegehalte van niet meer dan 8,5 % vol verlaagde accijnstarieven toepassen.

4. Lid-Staten die op 1 januari 1992 een hoger accijnstarief toepasten op niet-mousserende wijnen als gedefinieerd in artikel 8, lid 1, tweede streepje, mogen dit tarief blijven toepassen. Dit hogere tarief mag niet meer bedragen dan het normale nationale tarief voor tussenprodukten.

Artikel 10

Onverminderd de voorwaarden die zij vaststellen voor de eenvoudige toepassing van dit artikel, mogen de Lid-Staten vrijstelling van accijns verlenen voor wijn die door een particulier is geproduceerd en die door de producent, de leden van zijn gezin of zijn gasten wordt geconsumeerd, mits hier geen verkoop mee gemoeid is.

AFDELING III

ANDERE GEGISTE DRANKEN DAN WIJN EN BIER

Toepassingsgebied

Artikel 11

1. De Lid-Staten heffen accijns op andere gegiste dranken dan bier en wijn („andere gegiste dranken”) overeenkomstig deze richtlijn.
2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG.

Artikel 12

In deze richtlijn, en onverminderd artikel 17 :

1. wordt onder „andere niet-mousserende gegiste dranken” verstaan : alle niet in artikel 8 genoemde produkten van de GN-codes 2204 en 2205 alsmede produkten van GN-code 2206, met uitzondering van andere mousserende gegiste dranken als omschreven in punt 2 van dit artikel en alle produkten die onder artikel 2 vallen :
 - met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 1,2 doch niet meer dan 10 % vol ;
 - met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 10 doch niet meer dan 15 % vol, voor zover de alcohol in het produkt volledig door gisting is verkregen ;

2. worden onder „andere mousserende gegiste dranken” verstaan alle produkten van GN-code 2206 00 91 alsmede niet in artikel 8 genoemde produkten van de GN-codes 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 en 2205 :

- die aangeboden worden in flessen met een champagnevormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, of die een overdruk hebben die teweeggebracht is door koolzuurgas in oplossing, van 3 bar of meer ;
- die een effectief alcoholvolumegehalte hebben van meer dan 1,2 doch niet meer dan 13 % vol ;
- die een effectief alcoholvolumegehalte hebben van meer dan 13 doch niet meer dan 15 % vol, voor zover de alcohol in het produkt volledig door gisting is verkregen.

Vaststelling van de accijns

Artikel 13

1. De accijns die door de Lid-Staten op andere gegiste dranken wordt geheven, wordt bepaald op grond van het aantal hectoliters eindprodukt.
2. Onverminderd lid 3 passen de Lid-Staten hetzelfde accijnstarief toe op alle produkten die aan de accijns op andere niet-mousserende gegiste dranken dan wijn en bier onderworpen zijn. Evenzo passen zij hetzelfde accijnstarief toe op alle produkten die aan de accijns op andere mousserende gegiste dranken zijn onderworpen. Zij mogen op andere niet-mousserende en mousserende gegiste dranken hetzelfde accijnstarief toepassen.
3. De Lid-Staten mogen op alle soorten andere niet-mousserende en mousserende gegiste dranken met een effectief alcoholvolumegehalte van niet meer dan 8,5 % vol verlaagde accijnstarieven toepassen.

Artikel 14

Onverminderd de voorwaarden die zij vaststellen voor de eenvoudige toepassing van dit artikel, mogen de Lid-Staten vrijstelling van accijns verlenen voor andere niet-mousserende en mousserende gegiste dranken die door een particulier zijn geproduceerd en die door de producent, de leden van zijn gezin of zijn gasten worden geconsumeerd, mits hier geen verkoop mee gemoeid is.

Artikel 15

Voor de toepassing van de Richtlijnen 92/84/EEG en 92/12/EEG worden de bepalingen inzake „wijn” geacht gelijkelijk te gelden voor andere gegiste dranken als omschreven in deze afdeling.

AFDELING IV

TUSSENPRODUKTEN

Toepassingsgebied

Artikel 16

1. De Lid-Staten heffen accijns op tussenprodukten overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.
2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG. Deze tarieven mogen niet lager zijn dan de tarieven die de Lid-Staten toepassen op de produkten van artikel 8, punt 1, en artikel 12, punt 1, van deze richtlijn.

Artikel 17

1. In deze richtlijn wordt onder „tussenprodukten” verstaan : alle produkten van de GN-codes 2204, 2205 en 2206 met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 1,2 doch niet meer dan 22 % vol die niet onder de artikelen 2, 8 en 12 vallen.
2. Onverminderd artikel 12 mogen de Lid-Staten de volgende produkten als tussenprodukten behandelen : elke niet-mousserende gegiste drank die onder de werkingssfeer van artikel 12, punt 1, valt en een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 5,5 % vol heeft, dat niet volledig door gisting is verkregen, alsmede elke mousserende gegiste drank die onder de werkingssfeer van artikel 12, punt 2, valt en een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 8,5 % vol heeft, dat niet volledig door gisting is verkregen.

Vaststelling van de accijns

Artikel 18

1. De accijns die door de Lid-Staten op tussenprodukten wordt geheven, wordt bepaald op grond van het aantal hectoliters eindprodukt.
2. Onverminderd de leden 3, 4 en 5, passen de Lid-Staten hetzelfde accijnstarief toe op alle produkten die aan de accijns op tussenprodukten zijn onderworpen.
3. De Lid-Staten mogen één enkel verlaagd tarief toepassen op tussenprodukten met een effectief alcoholvolumegehalte van ten hoogste 15 % vol mits :
 - dit verlaagde tarief niet meer dan 40 % lager is dan het normale nationale accijnstarief ;
 - dit verlaagde tarief niet lager is dan het normale nationale tarief dat wordt toegepast op de produkten van artikel 8, punt 1, en artikel 12, punt 1, van deze richtlijn.

4. De Lid-Staten mogen één enkel verlaagd tarief toepassen op de in artikel 13, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 4252/88 omschreven tussenprodukten.

Het verlaagde tarief

- mag onder het minimumtarief liggen, doch mag niet meer dan 50 % lager zijn dan het normale nationale accijnstarief, of
- mag niet lager zijn dan het minimumtarief dat wordt toegepast op tussenprodukten.

5. Voor tussenprodukten die verpakt zijn in flessen met een champignonvormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, of een overdruk hebben die teweeggebracht is door koolzuurgas in oplossing, van 3 bar of meer, mogen de Lid-Staten hetzelfde tarief toepassen als het tarief voor de produkten die onder artikel 12, punt 2, vallen, op voorwaarde dat dit tarief hoger is dan het nationale tarief voor tussenprodukten.

AFDELING V

ETHYLALCOHOL

Toepassingsgebied

Artikel 19

1. De Lid-Staten heffen accijns op ethylalcohol overeenkomstig deze richtlijn.
2. De Lid-Staten stellen hun tarieven vast overeenkomstig Richtlijn 92/84/EEG.

Artikel 20

In deze richtlijn wordt onder „ethylalcohol” verstaan :

- alle produkten van de GN-codes 2207 en 2208 met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 1,2 % vol, ook wanneer deze produkten bestanddeel zijn van een produkt uit een ander hoofdstuk van de gecombineerde nomenclatuur ;
- produkten van de GN-codes 2204, 2205 en 2206 met een effectief alcoholvolumegehalte van meer dan 22 % vol ;
- drinkbare gedistilleerde dranken die produkten al dan niet in oplossing bevatten.

Vaststelling van de accijns

Artikel 21

De accijns op ethylalcohol wordt vastgesteld per hectoliter absolute alcohol bij 20 °C, en wordt berekend op grond van het aantal hectoliter absolute alcohol. Onverminderd artikel 22 passen de Lid-Staten hetzelfde accijnstarief toe

op alle produkten die aan de accijns op ethylalcohol zijn onderworpen.

Artikel 22

1. De Lid-Staten mogen op ethylalcohol die is geproduceerd door kleine distilleerderijen, verlaagde accijnstarieven toepassen, binnen de volgende grenzen :

- het verlaagde tarief, dat onder het minimumtarief mag liggen, geldt niet voor ondernemingen die meer dan 10 hectoliter absolute alcohol per jaar produceren. Lid-Staten die op 1 januari 1992 een verlaagd tarief toepasten op ondernemingen die tussen 10 en 20 hectoliter absolute alcohol per jaar produceren, mogen dit evenwel blijven doen ;
- het verlaagde tarief, mag niet meer dan 50 % lager zijn dan het normale nationale accijnstarief.

2. Voor de toepassing van verlaagde tarieven wordt onder „kleine distilleerderij” verstaan : een distilleerderij die juridisch en economisch onafhankelijk is van andere distilleerderijen en die niet onder licentie werkt.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat het verlaagde tarief dat zij in voorkomend geval invoeren, gelijkelijk van toepassing is op ethylalcohol van kleine zelfstandige producenten in andere Lid-Staten die op hun grondgebied wordt geleverd.

4. De Lid-Staten mogen bepalingen vaststellen waarbij alcohol van kleine producenten voor het vrije verkeer wordt vrijgegeven zodra deze is verkregen (mits de producenten zelf geen intracommunautaire transacties verrichten), zonder aan de regelingen inzake belastingentrepots te worden onderworpen, en op forfaitaire basis definitief wordt belast.

5. De Lid-Staten mogen verlaagde accijnstarieven toepassen op produkten van GN-code 2208 met een effectief alcoholvolumegehalte van niet meer dan 10 % vol.

Artikel 23

De volgende Lid-Staten mogen op onderstaande produkten verlaagde tarieven toepassen die lager mogen zijn dan het minimumtarief, doch niet meer dan 50 % onder het normale nationale tarief voor ethylalcohol mogen liggen :

1. de Franse Republiek, voor rum als omschreven in artikel 1, lid 4, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1576/89 en geproduceerd van suikerriet dat is geoogst op de plaats van vervaardiging, als bedoeld in artikel 1, lid 3, onder l), van die verordening, met een gehalte aan andere vluchtige stoffen dan ethyl- en methylalcohol van ten minste 225 gram per hectoliter absolute alcohol en met een effectief alcoholvolumegehalte van ten minste 40 % vol ;

2. de Helleense Republiek, voor alcoholhoudende anijsdranken als omschreven in Verordening (EEG) nr. 1576/89 die kleurloos zijn en een suikergehalte hebben van ten hoogste 50 gram per liter en waarin ten minste 20 % van het alcoholgehalte van het eindprodukt bestaat uit alcohol gearomatiseerd door distillatie in traditionele discontinue koperen vaten met een capaciteit van ten hoogste 1 000 liter.

AFDELING VI

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 24

1. De Lid-Staten behoeven niet te verlangen dat de producten die onder deze richtlijn vallen, in belastingentrepots worden vervaardigd uit alcoholhoudende producten die onder schorsing van de desbetreffende accijnzen worden gehouden, voor zover de accijnzen op de bestanddelen al van tevoren is betaald en de totale accijnzen op de samenstellende alcoholhoudende producten niet minder bedraagt dan de accijnzen op het mengprodukt.

2. Het Koninkrijk Spanje behoeft de bereiding in de gebieden Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato en Terra Alta, van wijn waaraan alcohol is toegevoegd zonder dat het alcoholgehalte met meer dan 1 % vol toeneemt, niet als de vervaardiging van een tussenprodukt aan te merken.

Artikel 25

De Lid-Staten mogen teruggaaf van accijnzen verlenen voor alcoholhoudende dranken die uit de markt zijn genomen omdat zij wegens hun staat of ouderdom ongeschikt zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 26

De verwijzingen in deze richtlijn naar de codes van de gecombineerde nomenclatuur hebben betrekking op de versie van de gecombineerde nomenclatuur die van kracht is op de dag waarop deze richtlijn wordt vastgesteld.

AFDELING VII

VRIJSTELLINGEN

Artikel 27

1. De Lid-Staten verlenen voor de onder deze richtlijn vallende producten vrijstelling van de geharmoniseerde accijnzen op de voorwaarden die zij vaststellen voor de juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstellingen en ter voorkoming van fraude, ontwijking of misbruik :

a) wanneer zij zijn gedistribueerd in de vorm van alcohol die volledig gedenatureerd is overeenkomstig de voorschriften van een Lid-Staat, waarbij deze voorschriften naar behoren zijn gemeld en aanvaard overeenkomstig de leden 3 en 4. Voorwaarde voor deze vrijstelling is dat de bepalingen van Richtlijn 92/12/EEG worden toegepast op het handelsverkeer van volledig gedenatureerde alcohol ;

b) wanneer zij zowel gedenatureerd zijn overeenkomstig de voorschriften van een Lid-Staat als worden aangevend voor de vervaardiging van niet voor menselijke consumptie bestemde producten ;

c) wanneer zij gebruikt worden voor de vervaardiging van azijn van GN-code 2209 ;

d) wanneer zij gebruikt worden voor de vervaardiging van geneesmiddelen als omschreven in Richtlijn 65/65/EEG ;

e) wanneer zij gebruikt worden voor de productie van aroma's voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol ;

f) wanneer zij rechtstreeks of als bestanddeel van een halffabrikaat worden aangewend voor de productie van levensmiddelen, gevuld of anderszins, waarvan het alcoholgehalte niet meer bedraagt dan 8,5 liter absolute alcohol per 100 kilogram produkt voor chocola, en 5 liter absolute alcohol per 100 kilogram produkt voor andere producten.

2. De onder deze richtlijn vallende producten kunnen door de Lid-Staten van de geharmoniseerde accijnzen worden vrijgesteld op de voorwaarden die zij bepalen voor de juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstellingen en ter voorkoming van fraude, ontwijking of misbruik :

a) wanneer zij als monster worden gebruikt voor analyses, noodzakelijke produktietests of wetenschappelijke doeleinden ;

b) wanneer zij worden gebruikt ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek ;

c) wanneer zij in ziekenhuizen en apotheken worden gebruikt voor medische doeleinden ;

d) wanneer zij worden gebruikt bij productieprocessen, mits het eindprodukt geen alcohol bevat.

e) wanneer zij worden gebruikt bij de vervaardiging van een bestanddeel waarvoor volgens deze richtlijn geen accijnzen verschuldigd zijn.

3. Vóór 1 januari 1993 en drie maanden vóór elke latere voorgenomen wijziging van de nationale wetgeving deelt elke Lid-Staat aan de Commissie, samen met alle dienstige informatie, de denatureringsmiddelen mede die hij voornemens is te gebruiken met het oog op de toepassing van lid 1, onder a). De Commissie deelt deze gegevens binnen een maand na ontvangst mede aan de andere Lid-Statens.

4. Indien binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving aan de andere Lid-Staten noch de Commissie noch een Lid-Staat om behandeling van de aangelegenheid in de Raad heeft verzocht, wordt de Raad geacht het aangemelde denatureringsprocédé te hebben toegelaten. Indien binnen de termijn bezwaar wordt aangetekend, wordt er een besluit genomen overeenkomstig de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG.

5. Indien een Lid-Staat van oordeel is dat een produkt waarvoor ingevolge lid 1, onder a) of b), vrijstelling is verleend, leidt tot fraude, ontduiking of misbruik, mag hij weigeren vrijstelling te verlenen of de reeds verleende vrijstelling intrekken. De Lid-Staat stelt de Commissie hiervan onverwijld in kennis. De Commissie deelt deze kennisgeving binnen één maand na ontvangst aan de overige Lid-Staten mede. Een definitief besluit wordt vervolgens genomen volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG. De Lid-Staten behoeven een dergelijk besluit niet met terugwerkende kracht toe te passen.

6. Het staat de Lid-Staten vrij bovengenoemde vrijstellingen te effectueren via teruggaaf van de betaalde accijns.

Artikel 28

Het Verenigd Koninkrijk mag de vrijstellingen die het op 1 januari 1992 toepaste, blijven toepassen op de volgende produkten :

- gecontreeerde moutdrank waarvan de most vóór de gisting een specifieke dichtheid van ten minste 1 200 van de oorspronkelijke dichtheid (47° Plato) had ;
- aromatische bitters met een effectief alcoholvolumegehalte tussen 44,2 % vol en 49,2 % vol, met 1,5 tot 6 gewichtsprocenten gentiaan, kruiden en andere aro-

matische bestanddelen en 4 tot 10 gewichtsprocenten suiker, afgeleverd in verpakkingen met ten hoogste 0,2 liter produkt.

AFDELING VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 30

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE

OVEREENKOMST TUSSEN HET VERENIGD KONINKRIJK EN HET KONINKRIJK SPANJE EN VERKLARINGEN TER ZAKE**Ad artikel 18 van de richtlijn betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken**

i) Met betrekking tot deze richtlijn nemen *de Raad en de Commissie* nota van de volgende overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje d.d. 19 oktober 1992 betreffende de accijnstarieven die in het Verenigd Koninkrijk worden toegepast op „British sherry” en de likeurwijnen met de benaming van oorsprong „Jerez-Xérès-Sherry”:

„1. Het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk Spanje komen hierbij overeen dat het verschil tussen het accijnstarief dat in het Verenigd Koninkrijk wordt toegepast op tussenprodukten (als omschreven in Richtlijn 92/83/EEG van de Raad inzake de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken) met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 15 % vol en het accijnstarief dat wordt toegepast op tussenprodukten met een alcoholvolumegehalte van meer dan 15 % vol maar niet meer dan 22 % vol, berekend door het verschil tussen de twee tarieven te delen door het hoogste tarief en het resultaat uit te drukken als een percentage, niet groter mag zijn dan:

- van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1993: 40 %
- van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1994: 35 %
- van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995: 30 %
- van 1 januari 1996 tot en met 31 december 1996: 25 %.

Gezien het belang dat het Koninkrijk Spanje aan deze kwestie hecht, verklaart het Verenigd Koninkrijk vastbesloten te zijn het verschil van maximaal 25 % na 31 december 1996 te handhaven.

2. Het Koninkrijk Spanje verbindt zich ertoe om afstand te doen van de rechtsvordering tegen het Verenigd Koninkrijk die op 4 september 1992 is ingesteld en onder nummer 410914 bij het Hof van Justitie is geregistreerd, en om geen nieuwe vordering in te stellen in verband met het in punt 1 bedoelde verschil in accijnstarieven of met het gebruik van de benaming „British Sherry” in het Verenigd Koninkrijk gedurende de periode tot 1 januari 1996.”.

ii) *De Raad en de Commissie* verklaren dat de Raad in 1995 op voorstel van de Commissie en overeenkomstig de procedure van artikel 43 van het EEG-Verdrag, de nodige bepalingen zal aannemen om de buitengewone regeling van artikel 129 van de Akte van Toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Europese Gemeenschappen vóór 1 januari 1996 te beëindigen.

Het Verenigd Koninkrijk verbindt zich ertoe te ijveren voor alle nodige wettelijke voorschriften die nodig zijn om de toestemming om de benaming „British Sherry” op zijn binnenlandse markt te gebruiken, met ingang van 1 januari 1996 in te trekken.

Voorts verklaart *de Commissie* dat zij, in de context van de periodieke verslagen als bedoeld in artikel 8 van de richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, bijzondere aandacht zal besteden aan de op deze produkten toegepaste tarieven, ten einde met name rekening te houden met het probleem van de concurrentie tussen de verschillende categorieën van de betrokken dranken.

iii) *De Raad en de Commissie* zijn overeengekomen bovenstaande overeenkomst en verklaringen gelijktijdig met de richtlijn bekend te maken in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

RICHTLIJN 92/84/EEG VAN DE RAAD

van 19 oktober 1992

betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 92/12/EEG ⁽⁴⁾ bepalingen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten zijn neergelegd;

Overwegende dat in Richtlijn 92/83/EEG ⁽⁵⁾ bepalingen betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken zijn neergelegd;

Overwegende dat het voor de totstandbrenging van de interne markt per 1 januari 1993 vereist is dat de Lid-Staten vanaf die datum op die produkten minimumaccijnzen toepassen;

Overwegende dat de meest geschikte grondslag voor de heffing van accijns op ethylalcohol, het gehalte aan zuivere alcohol is;

Overwegende dat de meest geschikte grondslag voor de heffing van accijns op wijn en tussenprodukten het volume van het eindprodukt is;

Overwegende dat het consumptiepatroon voor mousserende wijn anders is dan dat voor niet-mousserende wijn; dat het de Lid-Staten derhalve kan worden toegestaan op deze twee produkten verschillende accijnstarieven toe te passen;

Overwegende dat de methoden om bier te belasten per Lid-Staat verschillen en dat het mogelijk is deze verschillen te laten voortduren, met name door een minimumtarief vast te stellen dat gebaseerd is op de oorspronkelijke densiteit en op het alcoholgehalte van het produkt;

Overwegende dat aan bepaalde Lid-Staten kan worden toegestaan verlaagde tarieven toe te passen op produkten die in bepaalde gebieden van hun grondgebied worden verbruikt;

Overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde tarieven op gezette tijden opnieuw moeten worden gezien aan de hand van een verslag van de Commissie waarin rekening is gehouden met alle relevante factoren;

Overwegende dat er een mechanisme dient te worden ingesteld waarmee de in ecu uitgedrukte specifieke bedragen in nationale valuta kunnen worden omgezet,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Uiterlijk op 1 januari 1993 passen de Lid-Staten in overeenstemming met de voorschriften van deze richtlijn minimumaccijnstarieven toe.

Artikel 2

De onder deze richtlijn vallende produkten zijn:

- alcohol en alcoholhoudende dranken
- tussenprodukten
- wijn
- bier

zoals omschreven in Richtlijn 92/83/EEG.

Artikel 3

1. Het minimumtarief van de accijns op alcohol en alcohol vervat in andere dranken dan die bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6, wordt vastgesteld op 550 ecu per hectoliter absolute alcohol, met ingang van 1 januari 1993.

Lid-Staten die op alcohol en alcoholhoudende dranken een accijnstarief van niet meer dan 1 000 ecu per hectoliter absolute alcohol toepassen, mogen hun nationale tarief evenwel niet verlagen. Verder mogen Lid-Staten die op de in artikel 2 genoemde produkten een accijnstarief van meer dan 1 000 ecu per hectoliter absolute alcohol toepassen, hun nationaal tarief niet tot minder dan 1 000 ecu verlagen.

2. Het Koninkrijk Denemarken mag evenwel het in Denemarken bestaande stelsel van heffingen op alcohol en alcohol vervat in andere produkten tot en met 30 juni 1996 handhaven, mits de toepassing van dit stelsel nooit in een lagere heffing resulteert dan die welke de toepassing van lid 1 overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn 92/83/EEG zou opleveren.

3. De Italiaanse Republiek mag evenwel het in Italië bestaande stelsel van heffingen op alcohol en alcohol vervat in andere produkten, op grond waarvan op sommige categorieën alcohol een verlaagd tarief wordt

⁽¹⁾ PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 94 van 13. 4. 1992, blz. 46.

⁽³⁾ PB nr. C 225 van 10. 9. 1991, blz. 54.

⁽⁴⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 21 van dit Publikatieblad.

toegepast, tot en met 30 juni 1996 handhaven, mits de toepassing van dit stelsel nooit in een lagere heffing resulteert dan die welke de toepassing van lid 1 overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn 92/83/EEG zou opleveren.

Artikel 4

Het minimumtarief van de accijns op tussenprodukten wordt met ingang van 1 januari 1993 vastgesteld op 45 ecu per hectoliter van het produkt.

Artikel 5

Het minimumtarief van de accijns op wijn wordt met ingang van 1 januari 1993 vastgesteld op :

- 0 ecu voor niet-mousserende wijn, en
- 0 ecu voor mousserende wijn

per hectoliter van het produkt.

Artikel 6

Het minimumtarief van de accijns op bier wordt met ingang van 1 januari 1993 vastgesteld op :

- 0,748 ecu per hectoliter/graad Plato, of
- 1,87 ecu per hectoliter/alcoholgehalte

van het eindprodukt.

Artikel 7

1. De Helleense Republiek mag een verlaagd accijnstarief toepassen op ethylalcohol die wordt verbruikt in de departementen Lesbos, Chios, Samos, de Dodekanesos en de Cycladen, alsmede op de volgende eilanden in de Egeïsche Zee : Thassos, de noordelijke Sporaden, Samothraki en Skiros.

Het verlaagde tarief, dat lager mag zijn dan het minimumaccijnstarief, mag niet minder bedragen dan 50 % van het normale nationale accijnstarief voor ethylalcohol.

2. De Italiaanse Republiek mag de op 1 januari 1992 geldende vrijstellingen en verlaagde accijnstarieven, die minder dan de minimumtarieven mogen bedragen, blijven toepassen op alcohol en alcoholhoudende dranken die worden verbruikt in Gorizia en het Aosta-dal.

3. De Portugese Republiek mag in het autonome gebied Madeira en in het autonome gebied de Azoren op de volgende produkten verlaagde accijnstarieven blijven toepassen, die niet minder dan 50 % van de nationale tarieven mogen bedragen :

a) Madeira

- wijn verkregen van de zuiver regionale druiverassen omschreven in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 4252/88 ;

- rum als omschreven in artikel 1, lid 4, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1576/89, met de geografische kenmerken omschreven in artikel 5, lid 3, en in bijlage II, punt 1, van die verordening ;

- likeuren geproduceerd van subtropisch fruit verrijkt met eau-de-vie van suikerriet en met de kenmerken en kwaliteiten omschreven in artikel 5, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 1576/89 ;

b) Azoren

- likeuren als omschreven in artikel 1, lid 4, onder r), van Verordening (EEG) nr. 1576/89, verkregen van passievrucht en ananas ;

- wijn-eau-de-vie en druivendraf-eau-de-vie met de kenmerken en kwaliteiten omschreven in artikel 1, lid 4, onder d) en f), van Verordening (EEG) nr. 1576/89.

Artikel 8

Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, beziet de Raad op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de in deze richtlijn vastgestelde accijnstarieven en neemt hij na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de mededinging tussen de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen.

Artikel 9

1. De op de waarde van de specifieke accijnzen toe te passen tegenwaarde van de ecu in nationale valuta wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koersen van de eerste werkdag van oktober. Zij worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De Lid-Staten kunnen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing het geldende bedrag van de accijnzen onveranderd laten, indien de omrekening van de in ecu uitgedrukte bedragen van de accijnzen een verhoging van de in nationale valuta uitgedrukte accijns geeft van minder dan 5 %, of van minder dan 5 ecu, indien dat bedrag lager is dan het vorengenoemde percentage.

Artikel 10

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 19 oktober 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. COPE
